

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ସମସ୍ତତଂ ଏହି ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାହିଁକି ଦିଆଯାଉଛି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ଏଭଳି ହେଲ୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୁହ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ସ୍ନାନ ଇତ୍ୟାଦି କରି ଏକାନ୍ତରେ ଭ୍ରମଣ କର ଅଥବା ବସିଯାଅ । ଏଠାରେ ତ ରୋଜଗାର ହିଁ ରୋଜଗାର ରହିଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବିଗ୍ରେର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ? କିନ୍ତୁ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିକୁ ପୁଣି ଏବେ ଚାହୁଁଛ - ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲାବେଳେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମନଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ ଯେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଟି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । କିଏ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି? ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ବି ସାହାସ ନାହିଁ ଯେ ଏକଥା କାହାକୁ ଲେଖିପାରିବେ । ଖବରକାଗଜରେ ପଢୁଛନ୍ତି - ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଲଢେଇ ଆଦି ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଯତ୍ନ ରଚନା କରିଥାନ୍ତି । କେଉଁ ଯତ୍ନ? ରୁଦ୍ଧ ଜଞ୍ଜନ ଯତ୍ନ ରଚନା କରିବେ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ରୁଦ୍ଧ ବା ଶିବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ସେ ଜଞ୍ଜନ ଯତ୍ନ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ନିର୍ଗୁଣ ଭାବରେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କେହି ରାଜ୍ଞ କରୁଥିବେ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଏକଥା କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ସେଠାରେ ତ ଶାନ୍ତି ହିଁ ଥାଏ । ବିଗ୍ରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଟେ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ବିଗ୍ରେ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିପାତ୍ର । ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, କାହା କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ସେମାନେ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି - ଏକଥା କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ରାଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏହା ବହୁତ ସହଜରେ ବୁଝାଇବା ଏବଂ ଲେଖିବାର କଥା ଅଟେ । ବଡ଼-ବଡ଼ ମନଦିର ତିଆରି କରୁଥିବା ସ୍ଵକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଚିଠି ଲେଖିପାରିବ - ବିଗ୍ରେରେ ଆଜିଠାରୁ ଟି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ସେସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ହିଁ ତୁମେ ମନଦିର ତିଆରି କରୁଛ । ଭାରତରେ ଏହିମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆଗକୁ ଗଲେ ସବୁ ବୁଝିଯିବ । ତୁମେମାନେ ଏହି ଖୁସି ଖବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ସୁନ୍ଦର କାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଛପାଇପାରିବ । ବିଗ୍ରେରେ ଆଜିଠାରୁ ଟି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଯେବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ଭାରତ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହି କଥା ସମରଣ କରି ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ବିଗ୍ରେର ମାଲିକ ହେବୁ । ତେବେ ସବୁର ଆଧାର ତୁମମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେତକି ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସ୍ନାନ କରି ପୁଣି ଏକାନ୍ତରେ ଚକ୍ର ଲଗାଅ ଅଥବା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବସିଯାଅ । ଏଠାରେ ତ ରୋଜଗାର ହିଁ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ବେମାର ନିର୍ଗନ୍ଧ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ରୋଗୀ ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ନିରୋଗୀ ଦୁନିଆ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ କ’ଣ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ନିରୋଗୀ ଥାନ୍ତି! ସ୍ଵର୍ଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କେହି ବି ମିଳିଲେ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଧରିନିଅ କେହି ନିଜକୁ ରାଜା-ରାଣୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ରାଜା ରାଣୀ ତ କେହି ନାହାନ୍ତି । କୁହ ତୁମେ ଏବେ ରାଜାରାଣୀ ତ ନୁହଁ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ନିର୍ଗନ୍ଧ ଏଠାରେ କୌଣସି ରାଜା-ରାଣୀ ନଥିବେ । ଆମେ ରାଜା-ରାଣୀ ଅଟୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଅ । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ଜୀବନଯାପନ କର । ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପଇସା ସୁନା ଆଦି ରହିଥାଏ ନା । ଏବେ ଆଇନ୍ ଲାଗୁ ହେଉଛି, ରାଜା ରାଣୀଙ୍କ ପାଖରୁ ଏମାନେ ସବୁ ନେଇଯିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ । ଏହି ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା, କାହାର ଧୂଳିରେ ଦବିଯିବ,

କାହାର ରାଜା ଖାଇବେ... କିନ୍ତୁ ରାଜା କାହାର ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜାମାନେ ତ ନାହାଁନ୍ତି । ପରଜା ହିଁ ପରଜାତ୍ମକ ଖାଉଛନ୍ତି । ଆଦିକାଳିନ ରାଜ୍ୟ ବହୁତ ଚମତକାର । ଯେତେବେଳେ ବିଲକୁଲ୍ ରାଜାମାନଙ୍କର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଆମେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛୁ ଯେଉଁଠି ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ତାହା ତ ସୁଖଧାମ, ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଆମେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । କନ୍ୟାମାନେ ଆତମ୍ବରର ସହିତ ବସି ବୁଝାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ବାହାରର କୃତ୍ରିମ ଆତମ୍ବର ନୁହେଁ । ଆଦିକାଳ ତ ବହୁତ ପୁରତତ ବାହାରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ପକ୍କା ବ୍ରହ୍ମମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବ୍ରହ୍ମବାବାତ୍ମକ ସହିତ ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ଏପରି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଶାନ୍ତିଚିତ୍ତ ଏବଂ ମଧୁର ହେବା ଦରକାର, କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛନ୍ତି - ଆମେ ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛୁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଆମ ପାଖରେ ହିଁ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ରହିବା ଦରକାର । କଥାବାରତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ରାଜକୀୟ ଭାବେ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବିଲକୁଲ୍ ଗୁପ୍ତ ଅଟ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅବିନାଶୀ ଉଦ୍ଧାନ ଚିନ୍ତନର ସମ୍ପଦ ଉଠି ରହିଛି । ବାବାତ୍ମକ ତୁମେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟ ନା । ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ଅଛି, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୂରା ଭରିବା ଦରକାର । ସାରା ସମ୍ପଦ ତ ତୁମର, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ସେହି ଭଳି ସାହାସ ନଥିବାରୁ, ନେଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ନେଲାବାଲା ହିଁ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇବେ । କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସତକ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଵାଧୀନ କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନଦା କରିବା ସହିତ ଏହି ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପାଠଶାଳା କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ତୁମାମାନେ ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଏବେ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ, ପୁଣି ଆମେ ସ୍ଵାଧୀନରେ ରହିବା । ଏହା ଦୁଃଖଧାମ ଅଟେ ପୁଣି ସୁଖଧାମ ହୋଇଯିବ । ସୁଖଧାମ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ତ ଲାଗୁଛି ନା । ଏହି ବିନାଶ ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ । ଯେପରି ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେଲେ, ନୂଆ ଘର କଥା ହିଁ ମନେ ପଡ଼େ । ତାହା ତ ହେଲା ହଦର କଥା, ସେଥିରେ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଦି ବଦଳେ ନାହିଁ । ଏବେ ତ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହିଁ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢ଼ିବେ ସେମାନେ ରାଜ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ନଚେତ୍ ପ୍ରଜାକୁ ଚାଲିଯିବେ । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ୫୦-୬୦ ଜନ୍ମ ତୁମେ ସୁଖ ପାଉଛ । ଦ୍ଵାପରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ଦୁଃଖ ତ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼ିବେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ତ ଶସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶସ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଅକାଳ ମରୁଥି ପ୍ରଭୃତି ବହୁତ ଡରରେ ହୁଏ । ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ନିଜ ଭିତରେ ଖୁସି ଏବଂ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵରେ କି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବେ! ବହୁତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଶାନ୍ତି ରହୁଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତିର ବରଦାନ ଦେବା ପାଇଁ । ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମା ଯେଉଁ ଭଳି ଅଶାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗର ମେହନତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ହିଁ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ । ଏପରି ଭାବିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ତ ଯିବୁ ନା । ଆରେ, ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରି ପଇସାକର ସୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ପଦ ପାଇବା କ'ଣ ଭଲ? ମନୁଷ୍ୟ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଯାହା ମିଳିଲା ତାହା ଭଲ । କେହି ଏପରି ନଥିବେ ଯିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁନଥିବେ । ଭିକ ମାଗୁଥିବା ଫକୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଖରେ ପଇସା ଏକତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଚତୁକାର ଲୋଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରହିଛି । ପଇସା ଦ୍ଵାରା ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ, ଆମେ ବାବାତ୍ମକଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ଧନ ନେଉଛୁ । କମ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ କମ୍ ଧନ ମିଳିବ । ବାବା ଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ନା । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଧନ ଥିଲେ ଆମେରିକା ଇତ୍ୟାଦି ଭ୍ରମଣ କରି ଥାଏ । ଯେତେ ବାବାତ୍ମକ ମନେ ପକାଇବ ଏବଂ ସେବା କରିବ ସେତେ ସୁଖ ପାଇବ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇ ଉଚିତ୍ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ମୋ କୁଳର ସୁନାମ କରିବେ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରୀୟ କୁଳର ଏବଂ ବାବାତ୍ମକ ନାମ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଇଏ ତ ସତ୍ତ୍ଵାପ, ସତ୍ତ୍ଵଶିକ୍ଷକ, ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଅଟନ୍ତି । ସର୍ବବୋଧ ପିତା, ସର୍ବବୋଧ ସତ୍ତ୍ଵରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଦ୍ଵିତୀୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଜଣେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପାରସ ହେଉଛି । ପାରସପୁରୀର ପାରସନାଥ ରାଜା-ରାଣୀ ହେଉଛ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ଭାରତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ ଥିଲା, ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଥିଲା - ଏକଥା ତୁମେମାନେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇପାରିବ । ସ୍ଵାଧୀନରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ନରକ । ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ସ୍ଵାଧୀନରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥା'ନ୍ତି ନା । କୃଷଣଙ୍କୁ ଲାଭ କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଭ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯାହାତ୍ମକ ପାଖରେ ଅଧିକ ଭୂସମ୍ପଦ ଅଛି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ରୀଲାଭ କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା କୃଷ୍ଣ ସେହି ବିଶ୍ଵର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ

କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମକୁ ଲୋକମାନେ କେତେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ହତଶ୍ରାମା କରୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ପତିପତ୍ନୀକୁ ଏମାନେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ କରାଉଛନ୍ତି । ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ପରଜାପିତା ବରହମାତ୍ସ୍ୟଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶୀବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଯାହାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଗାୟନ ରହିଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି । ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ କାହିଁକି ସମ୍ମାନ ନ କରିବେ । କନ୍ୟା ପବିତ୍ର ଅଟେ, ତେଣୁ ତାର ପାଦ ତଳେ ମଧ୍ୟ ପଡିଥାନ୍ତି ଯଦି ବାହାରୁ ଅତିଥି ଆସିବେ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟାକୁ ନମସ୍କାର କରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କନ୍ୟାର ଏତେ ସମ୍ମାନ କାହିଁକି ରହିଛି? କାହିଁକି ନା ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ ନା । କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅଟେ । ଶିବଶକ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ସେନାର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏଥିରେ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ମାତାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଜାଣିଗଲାଣି । ଚକ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଭାରତ ପାରସ୍ପରୀ ଥିଲା, ଏବେ ପଥରପୁରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ପଥରନାଥ ହେଲେ ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ବାବାତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପାପ କଟିବ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବାର ମେହନତ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଆଳସ୍ୟ ରହିଛି । ସକାଳୁ ଉଠୁନାହାନ୍ତି । ଉଠିଲେ ମଧ୍ୟ, ମଜା ଲାଗୁ ନାହିଁ । ନିଦ ଆସୁଛି ପୁଣି ଶୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଏହା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ନା । ଏଠାରେ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନ ଯିଏକି ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଯୋଗ କରୁନାହାନ୍ତି, ଚାର୍ଟ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନୀତିର ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପଡିଥାଏ । କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ହିଁ ମୋର ସ୍ଥିତିରେ କମାଳ କରିଦେଲା । ଏପରି କ୍ଷତି ଚାର୍ଟ କେହି କେହି ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମେହନତ ଅଟେ । ବହୁତ ସେଣ୍ଟରରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି । ବିକରମ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାତ୍ମକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପାଳନ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡୁନାହିଁ ଯେ, ନିରାକାର କହୁଛନ୍ତି ନା ସାକାର? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଯାଉଛି - ସର୍ବଦା ଭାବ ଶିବବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଶିବବାବାତ୍ମକ ଠାରେ ଲାଗି ରହିବ ।

ଆଜିକାଲି ନିର୍ବନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଫଟୋ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି କି ଏହାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଭଲ ଘରର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦରକାର । ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଆଉ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି! ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମତ ରହିଛି, ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ମତ । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ମତ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛ, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି କରିବ ସେପରି ପାଇବ । ନଚେତ୍ ବହୁତ କ୍ଷତି ହେବ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନିଜର କ୍ଷତି ଏବଂ ଲାଭର ଧ୍ୟାନ ରଖ । ଚାର୍ଟ ଦେଖ ମୁଁ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇନାହିଁ ତ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଏହି ସମୟର ଏକ-ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ, ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ଛୋଟ ପଦ ପାଇବା ତାହା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା । ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନା । ପ୍ରଥମେ ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏତେ ପରିମାଣର ଧନ ଥିବାରୁ ତ ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ପୂଜା କରିଲେ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହିଛି । ତଥାପି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ରଖ, ତେବେ ବହୁତ ଫାଇଦା ହେବ । ନୋଟ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଚାଲ, ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ବସ ନାହିଁ । ଗ୍ରେନ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଢ଼ାନ୍ତି ବୁଝାଇ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଦିଅ । କୁହ, ଏହି ପୁସ୍ତକ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ଭାରତରେ ଯେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ସେହି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେବ । ଆର୍ତ୍ତ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପବାଦାତ୍ମକ ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ମକ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟୁ, ତେଣୁ ଆମକୁ ବହୁତ-ବହୁତ ଶାନ୍ତିଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ବା ରାଜକୀୟ ଶୈଳୀରେ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଅଳପ୍ରାପ୍ତି ଛାଡି ଯୋଗ କରିବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ହୋପ୍‌ଲେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଭୟଭୀତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଫୁଲ୍‌ଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଇ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହେଉଥିବା ସଫଳତା ମୂରତ ଆତ୍ମା

ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଛି ସେଥିରେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ କି ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ଲଗାଅ ନାହିଁ - ଏହା କାହିଁକି ଆସିଲା, କେମିତି ଆସିଲା? ଏହିଭଳି ଭାବିବାରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଅ ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ଉଚ୍ଚ କ୍ଲାସ୍‌କୁ ଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ କାରଣ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଉଥିବା ଆଡମ୍ବା ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ହେଉଛି ବିନ୍ଦୁ ହେବାର ସ୍ଥିତି । ତେଣୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ । ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣ, ବାବା ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖ ତାହା ହେଲେ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପାସ୍ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସର୍ବଦା ଚଢ଼ି କଳାର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ସଫଳତାର ତାରକା ହୋଇଯିବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଦି ସ୍ୱାଁ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କୋଶ୍ଟିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା, କରେକ୍ସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ କୋଟେସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଟୀପ୍‌ପଣୀ ଦେବା, ତ୍ଯାଗ କରି ନିଜର କନେକ୍ସନ୍‌କୁ ଠିକ୍ ରଖ ।

*** ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶାରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ହିଁ ସାଧନ ହେବ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ବା ମାନସିକ ଶକ୍ତି ହିଁ ନିଜର ଅନ୍ତିମ ସମୟକୁ ସୁଖମୟ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ସେହି ସମୟରେ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି କେବଳ ଜଣତ୍ମକ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର । ବେହଦର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତଥା ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ନିରତ୍ନତାର ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କର ।